

տենադարանի թիւ 45, 47, 65 և այլ երկաթագիր, բոլորգիր և մաս մ'ալ նոտրա-
գիր ձեռագիրներէ (որոնք կարգաւ ՈԽԳ, ՉԳԳ, ԹՃԼԸ, ՌՃՂԶ տարիներուն են, այսինքն
1194, 1334, 1489, 1727) զորս ԼԲ Ճառընտրի օրինակողները զանց ըրած էին:
Վանքիս հաւաքածոյին մէջ մտած է 1858-1860ին: Ինչպէս կ'ըսէ Հ. Բ. Սարգիս-
սեան՝ այս նոր Ճառընտրը կը պարունակէ 27-30 ներբողեաններ, վկայարանու-
թիւններ, պատմական գրուածներ, թուղթեր, կանոններ, տեսիլներ, ուղեգրութիւններ,
վիճակագրութիւններ՝ որոնց մասին չենք կրնար հոս խօսիլ:

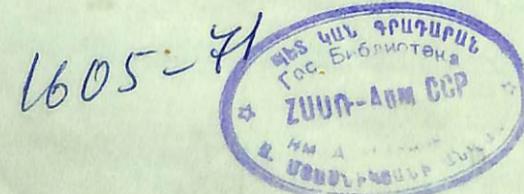
Մարտիրոս եպս.ի Ուղեգրութիւնը թէև չի կրնար բաղդատուիլ Սիմէոն լեհացի
դպրի ուղեգրութեան¹ հետ, սակայն զուրկ չէ շահեկանութենէ զանազան տեսակէտ-
ներով, և մանաւանդ այժմէականութեամբ. թէև և Հ. Բ. Սարգիսեան և Հ. Ն. Ալի-
նեան իրենց յիշատակութեան մէջ անկատ կը թողուն Սպանիական մասը:

Մարտիրոս եպս.ի քով կը պակսի զրական — պատմական ոճն և լեզուական
մաքրութիւնը. ինչ որ սակայն նկատելի է իր պարզ ու անսեթեթեթ ձեւին մէջ՝ ան-
կեղծութիւնն է, իր կրօնական ըմբռնումը, իր բարեպաշտ ուխտաւորի հաւատքը²,
որ անշուշտ թանկագին ժառանգութիւնն է մեր Հայրերուն, ընդհանուր Եկեղեցւոյ
հետ հաւատքի և սիրոյ միութեան գեղեցիկ զրոշումով:

Կրօնականէն զատ Մարտիրոս եպս.ի Ուղեգրութեան մէջ հետաքրքրական են
իր աւանդած հատուկոր զանազան հակիրճ տեղեկութիւնները բարքերու և տեղերու
մասին՝ թէև յետիններու կարգին ունենայ անուններու հին և երբեմն աղաւաղ ձեւեր:

Մարտիրոս եպս. Երզնկացիէն առաջ բուն Սպանիա գացող ուխտաւորներ Ս.
Յակոբի գերեզմանին՝ եթէ ոչ ամէնէն հին, սակայն հնագոյն ժամանակներէ կը յիշ-
ուին Բագրատունեաց իշխանութեան օրով՝ նախ Ս. Սիմէոն³ սքանչելագործ հայկազն,
ազնուական սերունդէ, ժամանակակից Ս. Գրիգոր Նարեկացւոյն, ինչպէս կը վկայեն
նոյն Ս. Սիմէոնի օրով ապրած և կենսագիր Բենեդիկտեան կրօնաւոր մը — որու
գործը հրատարակած են Բուլանդեանք⁴ ընդարձակ տեղեկութիւններով, — Պարոնիոս⁵,

1. «Հանդէս Ամսօրեայ» ի 1932-1933-1934-1935 տարիներու ընթացքին երեւցած:
2. Հայ դէմքեր որոնք ուխտական պանդխտութեամբ կամ գերբնական ուրիշ շարժումներով հետացած են
Հայ աշխարհէն և թափառած օտարութեան մէջ՝ Երուսաղէմի Տնօրինական սուրբ տեղերը, կամ զԼուսոր Առա-
քեալներու գերեզմաններն ի Հոռոմ և հուսկ Քրիստոսի Ս. Յակոբեան ուխտավայրն ի Սպանիա՝ ընչ չեն
որ կ'երեւին զիստուր աստղերու նման, սկսեալ հին դարերէն. ինչպէս Կիւրեղ և Հիպոլիտեան ամուսնուներն ի
Հոռոմ 385 թուին (տես Բզմվպ. 1933, էջ 199). շուրջ նոյն թուականին Պելճիոյ մէջ կը գտնենք Ս. Սերուատիոս
(Servatius = St Servais) հայ ազնուական մը, որ մտերմական յարաբերութիւններ ալ ունեցած է Ս. Աթանա-
սի հետ, մասնակից Սարգիսիէն և Ռիմենիի ժողովներուն, մաքրած Արիանոսութեան դէմ, եղած է եպիսկոպոս
Թոնկրը (Tongres) քաղաքին և վախճանած 384 ին Maestricht ի մէջ՝ ուր փոխադրած էր իր աթոռը:
Կ'արժէ յիշել նաև Ս. Մակար հայկազն, ծն. Անտիոք, ուխտաւոր Երուսաղէմի մէջ 1011ին, որ յետոյ
Ֆլանտրայի կան քաղաքը գացած և վախճանած է 10 Ապրիլ 1012ին, իր կենսագիրներէն «ճարիկ Հայաստանի»
կոչուած. (Հմմտ. Չամչեան, Պատմ. Հայոց. Բ. հտ. 858. — Ազգերան. Լիակ. Վարք. Սրբ. հտ. ԺԲ. էջ 249-251):
Գարձեալ Միլանու մէջ ունինք հրաշագործ սուրբ մը՝ Ս. Արշակ հայկազն, որ նոյն քաղաքին հայրապետ
կ'ըլլայ Զ. Գարուն: Ինչպէս կանխաւ նոյն քաղաքը պանդխտած և վախճանած հայ եպիսկոպոս մը՝ Աւրիգիոս,
373 ին: Ասոնց վրայ կարելի է աւելցնել Ս. Սիմէոն հայկազն հայ եպիսկոպոսը Ֆրանսայի մէջ 591 թուին՝ Էնչ-
պէս կը յիշէ Tours ի պատմագիր Ս. եպիսկոպոսը՝ Ս. Գրիգոր, են:
3. Որու մասունքներն համբուրելու բարան ունեցանք Աւելանէ վերջ (1850 ին) Մանտուա քաղաքի San Be-
nedetto Pò գիւղաքաղաքի 1500 հան շքեղ տաճարին մէջ, 1924 Սեպտ. 27 ին, երբ Միաբանութիւնս իր խումբ
մը ներկայացուցիչ Հայրերու և աշակերտներու ձեռքով մասնակցեցաւ՝ հանդիսաւոր մեծ Ուխտագնացութեամբ մը՝
սուրբին մահուան կամ սրբացուցման 900 ամեայ տարեդարձին (տես Բզմվպ. 1924 Հոկտ. էջ 313):
4. Acta Sanctorum Julii. հտ. 2. էջ 324-337, և Acta Sanctorum Ordinis Sancti Benedicti - Sex-
tum Saeculum ab Ordinis fundatione.
5. Տարեգրութիւնը (Annales) Գ. հտ.

Կղեմէս Կալանոս¹, Չամչեան², Ազգերեան³, Ագոնց⁴, Ալիշան⁵, և Սուրբին վերջին
կենսագիրը՝ Պերիկղէս քահանայ Ալտինի⁶ են:

Պարոնիոս յետ երկար պատմելու Ս. Սիմէոնի ուխտագնացութիւնն Հոռոմի մէջ՝
սուղ ոճով մը կ'ըսէ թէ շրջեցաւ այցելելով Իտալիոյ, Գաղղիոյ և Սպանիոյ սրբա-
վայրերը: Ազգերեան ալ համառօտիւ կ'ըսէ. «Այլ ի փառաւորիլ իւրում՝ խոյս ետ ի
Հոռովայ... և գնացուցեալ զկաղս, որպէս յերթալն ի Սպանիա՝ եբաց զաչս կուրի
միոյ և բժշկեաց զայսահար դուստր արքային» են:

Կ'արժէ սակայն հոս մէջ բերել Չամչեանէ՝ մեզի կարեւոր հատուածը, որ սուր-
բին հնագոյն կենսագրութեանէն է՝ հրատարակուած Բուլանդեանց ձեռքով.

«Իսկ Սիմէոն շրջեալ այնուհետեւ (հարաւային Գաղղիոյ կողմերը) հետիոտս ի
բազում ուխտատեղիս՝ արար և զայլ բազում նշանս բժշկելով զկոյրս, գնացուցա-
նելով զկաղս են. որպէս է տեսանել ի վարս նորա:

Եւ ապա յուղի անկաւ դիմել ի Սպանիա. և ի ճանապարհի տեսեալ զկոյր ոմն
նստեալ առ ամիս գետոյ՝ ասէ ցնա. Ե՛ղբայր, լուսացուք զձեռս մեր և զերեսս ջրով
գետոյս և ի միասին փութացուք երթալ տեսանել զպատարագ. զի հնչեցուցանեն
զզանգակ. և կոյրն անսացեալ նմա՝ լուսացաւ. և ապա մատեաւ երանելին և ինքնին
սրբեաց թաշկինակաւ զՉուրն յերեսաց կուրին. և նոյն ժամայն բացան աչք նորա,
և գնաց զհետ սրբոյն, և ոչ՝ երբէք մեկնեցաւ ի նմանէ: Հասեալ սրբոյն ի Սպանիա՝
և գնաց զհետ սրբոյն, և ոչ՝ երբէք մեկնեցաւ ի նմանէ: Հասեալ սրբոյն ի Սպանիա՝
գնաց ի քաղաքն Կոմպոստելայ յուխտ Սրբոյն Յակոբայ առաքելոյ: Ազգ եղեւ թա-
գաւորի տեղոյն համբաւ երանելոյն. և զի էր նորա դուստր մի այսահար, աղա-
չեաց զնա վասն նորա և սուրբն աղօթիւք եհան զղեւն: Եւ ի մատուցանել նմա
արքայի ինչս բազում՝ ոչինչ էառ ի նմանէ. և խոյս ետ անտի: Չկնի այսորիկ
գնացեալ ի Բրիտանիա, և յետոյ ի Գաղղիա, եկն ապա և զտեղի էառ յԻտալիա ի
սահմանս քաղաքին Մանտուայո՝ որ և ասի Մանտովա, և բնակեցաւ ի մենարանի
միում կրօնաւորաց ի կարգէ սրբոյն Բենեդիկտոսի արքայի, ի վասն կոչեցեալ Պաղո-
միում կրօնաւորաց ի կարգէ սրբոյն Բենեդիկտոսի արքայի, ի վասն կոչեցեալ Պաղո-
միում են...: Սրար և ի քաղաքի անդ բազում հրաշս, որպէս զրեալ է ի վարս սրբոյն: Եւ
լիոան են...: Սրար և ի քաղաքի անդ բազում հրաշս, որպէս զրեալ է ի վարս սրբոյն: Եւ
զկնի այսր ամենայնի եհաս նմա հրաւէր կոչման ի Տեառնէ, և վախճանեալ փոխե-
ցաւ յամի Տեառն 1016 ի Յուլիսի 26, և թաղեցաւ ի նոյն վանս» են:

Ալիշան ալ յիշեալ գրարար կենսագրութեան մէջ (Բզմվպ. 1884) հոգեշունչ
կերպով կը նկարագրէ Ս. Սիմէոնի ուխտագնացութիւնը Առաքելոց շիրիմներուն՝ ղէպի
Իտալիա և Սպանիա. «Ելցուք արդ զհետ Սրբոյն (Սիմէոնի)... նախ յալին տիեզերաց
դիմեալ և ի զլուս հաւատոց՝ ի մեծն Հոռովմ, և անդ առաջի հայրապետին և ամե-
նայն եկեղեցւոյն վկայեալ ուղիղ դաւանութեան նորա և սրբութեան վարուց⁷, և
հրաւիրեալ ի յաջորդէն Պետրոսի կալ մնալ ի Հոռովմ, խոյս տայր ի փառացն և եր-

1. Միաբանութիւն Հայոց սուրբ Եկեղեցւոյն ընդ մեծի Ս. Եկեղեցւոյն Հոռովայ, Ա. հտ. — Conciliationis
Ecclesiae Armenae cum Romana etc. Ia pars, էջ 220-224, տպ. Հոռոմ 1690. Կալանոս պարագպէս Պարո-
նիոսէ կ'անէ Ս. Սիմէոնի վարքը:
2. Պատմ. Հայոց. հտ. Բ. Գիւրք Գ. էջ 860-866:
3. Լիակատար Վարք Սրբոց, հտ. ԺԲ. «Մնացորդը վարուց սրբոց արտաքոյ Տօնացուցին մերոյ, յիշատակե-
լոց ի Յայսմաւորս կամ ի Ճառընտրս Հայոց, որպէս և Յունաց և Լատինացոց», էջ 342-344. տպ. Վ. Ս. Ղ. 1815:
4. Աշխարհագր. Եւրոպա. Իտալիա «Մանտուա», էջ 497:
5. Բազմավէպ 1884, էջ 5-17 «Ս. Սիմէոն ճգնաւոր և սարկաւազ հայկազն», հանդերձ թարգմանութեամբ
Լատին տաղերու՝ Ս. Սիմէոնի նուիրումով, Տեառն և «Նուագը» Գ. հտ. «Առ Ս. Սիմէոն հայկազն յեզր Պաղոսի»:
6. Vita di S. Simeone diacono ed eremita են. 1924. տպ. Mantova - Rovigo.
7. «Ի Լատերան, ուր ժողով անէր Բենեդիկտոս Է (յամին 983), և գտանէր անդ եպս. մի հայ, որ խօսեալ
ընդ Սիմէոնի յերկար հայերէն, ցննելով զուստն նորա և զորպէս, ծանուցանէ պապին զուղղափառ հաւատս նորա»:

կան: Յետոյ հասնելով Փարիզ զմայլումով կը նկարագրէ անոր Մայր եկեղեցին՝ Notre Dame. բայց զարմանալի է որ բոլորովին կը լռէ Լեոն վերջինի մասին, որ շուրջ դար մ'առաջ (1493) վախճանելով նոյն քաղաքին մէջ՝ թաղուած էր Կեղեաստինեանց եկեղեցւոյն մէջ և հոն ալ կը մնար, ինչպէս յայտնի է՝ մինչեւ Ֆրանսական մեծ Յեղափոխութիւնը, երբ ցրուեցին իր աճիւնները, և դամբանը ժամանակ մը թանգարանի մը զարդն ըլլալէն յետոյ հուսկ զետեղուեցաւ Փարիզի մօտ Ս. Դիոնիսիոս քաղաքի տաճարին մէջ՝ թագաւորական ուրիշ դամբաններու հետ:

Հոս կը մնայ 13 օր և կը թուի թէ ասկից Պոլիս վերադառնալով իր ուղեկիցը՝ ինք մինակ կ'անցի թուո, և Շաթէլլէրոյ, Փուաթիէ, յետոյ Ս.Գլանտեանի ափերը քերելով կը հասնի Կասքոնիա, կ'անցնի Պայոնէն և վերջապէս կը մտնէ Պասքեան երկիրը՝ Սպանիոյ հիւսիսային շրջանը, զոր ձկնակերաց աշխարհ կ'անուանէ:

Մարտիրոս եպս. ինչպէս կը տեսնենք իր ուղեգրութեան մէջ երկար կը թափառի Սպանիական աշխարհին բոլոր ծովեզերեայ մասերը հիւսիսէն արեւմուտք, և հարաւէն Արեւելք. և այդ քաղաքներու յիշատակներուն վրայ է որ կը ծանրանայ և յատկապէս ուխտատեղիներուն՝ որոնք իր բարեպաշտութեան յագուրդ կու տան: Միանգամայն կը նկարագրէ տեղական ժողովրդեան մարդասիրութիւնը հանդէպ իրեն՝ իրրեւ եկեղեցական և ուխտաւոր:

Իէպի Ս. Յակոբի սրբավայրը դիմելու համար կ'անցնի հիւսիսային ծովեզերեայ քաղաքներէն. այսպէս նախ Ս. Սերաստիանոս, ուր մեծ սէր և հոգածութիւն կը գտնէ Մարտիրոս եպիսկոպոս սակայն ոչ գեղեցիկ մարդեր. «և այն քաղաքին սիրուն մարդ չտեսայ»:

Դարձեալ ծովափը քերելով կ'երթայ Փորթուկալէթէ, Սանթանտեր, Սանթիլլանա, Ս. Վինչենցիոս, Սան Սալվատոր, Պեթանծոս և հուսկ Կալիցիա (Galicia) գաւառին մէջ Սանթիակոյ տի Բովիոսթեա՝ ուր Մարտիրոս եպս. իր ուխտը կը կատարէ Ս. Յակոբի գերեզմանին վրայ մեծ բարեպաշտութեամբ «և բազում արտասուօք»: Հոն կը մնայ 84 օր՝ նկարագրելով պատմական սրբավայրը իր բոլոր հարստութեամբ. «և զայլ ամբաւ վայելչութիւն, ո՞վ կարէ պատմել»: Կը տեսնուի մտադիր էր դեռ երկար կենալ հոն, սակայն կ'ըսէ թէ «այլ չի կարացի կենալ, թանկութիւն էր». ու կ'անցնի Ֆինիսթերէ, յետոյ կը հանդիպի Պիլպոյ, Կուեթարիա, և ամէնուրեք դիւրութիւն և պատիւ կը գտնէ՝ շնորհիւ Ս. Պապի յանձնարարականին:

Մարտիրոս եպս. բախտը կ'ունենայ աշխարհախոյզ ընկերութեան մը նաւով — յիշենք օր Բոլոմպոսի Ամերիկեան զիւտի շրջանն է — Ա.Գլանտեանէն մտնել միջերկրական՝ 68 օր վտանգաւոր ուղեւորութենէ մը վերջ: Պահ մը ցամաքով կ'այցելէ Կուատալուրի Տիրամօր ուխտատեղին, յետոյ Սիւլիւա ուր կը տեսնէ Խաթունը՝ Իզապելլա թագուհին և նորէն կը նաւէ և նորէն ցամաքով Կրանաթայի և Մուրչիայի կողմերէն կ'անցնի Էաէն, Պաեզա, Ուպիթա, Ս. Ստեփանոս, Պուրդոս, Չինչիլիա, Ալմանտէզա, Ֆալատէզ և վերջապէս 15 օրէն վալենցիա, ապա Պարչելոնա. յետոյ Բաթալոնիա կը մտնէ ու Փերփինեան և Ֆրանսայէն Իտալիա անցնելով Միլանի դքսութեան մէջ, կ'այցելէ նախ Ֆրուկարոյ՝ զոր ինք Ֆրկալաւ կը կոչէ, յետոյ Աղեքսանդրիա, ուսկից կ'իջնէ ճենովա՝ դիտում ունենալով հայրենիք դառնալ: Սակայն խոտոված ծովը կը փոխէ իր ծրագիրը, և նա ետ դառնալով՝ ցամաքէն կ'ուղեւորի դէպի Օրվիթոյ, Մոնթէֆրիասքոնէ, վիթերպոյ և վերջապէս 1490ի Փետր. 20ին նորէն Հոռոմ կը հասնի «առ ոտս զլիւաւոր Առաքելոցն», ուսկից կ'երթայ Սանթամարիա և նաւ առնելով կը վերադառնայ հայրենիք ուխտաւորի գոհութեամբ:

ՄԱՐՏԻՐՈՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ ԵՐՁՆԿԱՅԻՈՅ ՈՒՂԵԳՐՈՒԹԻՒՆ Ի ՍՊԱՆԻԱ

Ես Մարտիրոս միայն անուամբ եպիսկոպոս Եզնկայի, ի սուրբ Կիրակոսու յանապատէն ի Նորգեղա-գեղէն:

Ի վաղուց հետեւ փափաքէի ի սուրբ զլիւաւոր առաքելոցն գերեզմանին տեսանելոյ. և յորժամ հասեալ ինձ անարժանս արժանաւորիլ տեսեան նոցա և հանապազ սիրտս փափաքէր, բայց ումեք ոչ կարէի յայտնել զխորհուրդ սրտի իմում. թվին ԹՃԼԸ (= 1489) հոկտեմբերի քսանեւինն յեւայ ես ի իմ վանացն և եկայ մեղարար հասնի ի յՍտամպոլ և Աստուծոյ յաջողութեամբ գտեալ նաւ մի և մտի անդ Վըրթանես սարկաւարգով թվին ԶԼԹ (1490) յուլիսի մետասան ի յՍտամպոլու ելաք և մտաք ի նաւ մի Ֆրանգի. և հոկտեմբերի մի ելաք ի Վենետ քաղաքն որ է Վենետիք մեծ և փառաւոր քաղաք և ինքն է ի մէջ ծովու շինած. ՀԳՌ տուն է խիստ փառաւոր և հարուստ քաղաք է. և մեծ եկեղեցի կայ ի մէջ քաղաքին որ թիւ մարդ կու մտնէ ի մէջն և խիստ զարդարած է ոսկով, սուրբ Մարկոս յաւետարանիչն եկեղեցին է և երկու երգէհոն կայ ի մէջն և երկու թեւաւոր ոսկի առիւծ է շինած ի մէջն. և այլ շատ եկեղեցիք կայ ի քաղաքն և շատ վանորայք կայ ի բոլոր քաղաքին. ամէն մէջ ծով է շինած: Եւ մեծ մաւրտան մի կայ առաջեւ եկեղեցին սուրբ Մարկոսի. ի զրանն շատ ի վեր չորս զեղին պղնձէ ձի մի շինած և կանգնեցուցած մեծ մեծ և զմի մի ոտվին ի նեցուցած մեծ մեծ և զմի մի ոտվին վեր են կալել. և ի հարաւային կողմ ծովու զեհն հանց ծախողներն է. և երկու մեծ սին է կանկնեցուցած. մէկին վրայ թեւասին է կանկնեցուցած. մէկին վրայ թեւասին է առիւծ մի և մէկալին սուրբ Գէորգ է կանգնել է. և թագաւորին դարպասին պարսպն ամէնն յոսկով զարդարած, և այլ ազգի ազգի շատ բաներ. ո՞վ կարէ պատմել զքաղաքին զաղէկութիւն, և կեցաք 29 օր:

Եւ մտաք ի նաւն և գնացաք ի ԹԳ աւրն յԱնքոնիայ և անտից հասաք ի 8 օր աստուածապահ մեծն ի Հոռոմ ուր սուրբ և փառաւորեալ ամենայգովելի սուրբ մարմինք են սուրբ զլիւաւոր առաքելոցն Պետրոսի և Պողոսի. և գնացաք և երկիր պազեցաք և մեղաց թողութիւն խնդրեցաք մեզ և մեր ծնողացն, և մեր երախտաւորացն և կեցաք անդ 5 ամիս. և զամենայն տնօրինական տեղիսն տեսաք. զի է նայն տնօրինական տեղիսն տեսաք. զի է սուրբ առաքելոց նշխարքն ի Հոռոմ քաղաքէն ի դուրսն ի հիւսիսային կողմն յառեւմտից դիէն փոքրիկ քաղաք մի հետ հրով քաղաքին գետն երկու միջնով կ'անցնի որ կոչի Սանդանկելաւ. սուրբ առաքելոց եկեղեցոյն դուռն յարեւելք է. հինգ բարձր և ահեղ դուռն ունի և միջի դուռն թափցու է մուֆրախ. և մէկ փեղկն սուրբ Պողոս է, և միւսն սուրբ Պետրոս: Եւ ի Հոռոմայ յարեւմտից դեհն ի Ներոն թագաւորին դարպասին դիմաց՝ Պետրոսին խաչելութեան տեղն է. և ի մէջ քաղաքին իւրեանց գնտանին տեղն է. և ի Հոռոմայ ի դուրս շատ մի հեռու սուրբն Պողոսի զլիւաւորման տեղն է և ի հարաւոյ դիհն որ գայ ի մօտ քաղաքին, այն տեղն է ուր Քրիստոս հանդիպեցաւ սուրբ Պետրոսի. և ի քաղաքն եզր Սան ճուվան⁶ եկեղեցին է որ երկուսին զլուխն ի հոն է ամբողջ մարմնով, և ի քաղաքին մէջն ի հարաւոյ դիհն Գրիգոր Ալուանդացոյն գնտան է, եկեղեցի է հիմայ և այլ առաջի մէջ քաղաքին Սանթելինական? եկեղեցին ճ սրբոց

ուրա թՁ: Եւ հասեալ ի Տուրքուրան²⁰ քաղաք բազում յաշխատութեամբ. և անտի գտի Ֆոանկ սարկաւագ միր և ընկեր եղեւ մինչեւ ի կաստիլար²¹ քաղաք. և անտից ի մեծն Փոթեր²² քաղաք. և անտի էր Քրիստոսի պատանքն որ արժանի եղաք տեսանելոյ, և այլ ընկեր չգտայ և մնացի միայն: Եւ ապաւինեալ ի սուրբ Յակոբու սուրբ աղօթն և ամենակարողն Աստուած. և յեւելեալ բազում յաշխատութեամբ հետիոտն դիմել ելեալ գնացի բազում քաղաքաւ, ի հասաւ ի կասնկոնիայ²³. և անտի ի կաստիլայ²⁴, և անտի Ապոզոնիայ²⁵. և անտից բազում աշխատութեամբ միայնակ զԱստուած յունէի յօգնական: Եւ եկեալ հասի յաշխարհն Պայունայ²⁶ որ և քրիստոնեայն մեծ սիրով ընդունեցան և հարկեցին զչափն ի վեր. և կեցաք վեց յօր և ընկեր չգտայ ապաւինեալ Աստուած և ի սուրբ Յակոբ. և յեւելալ դիմեցին բազում յաւուրս աշխատութեամբ յաշխարհն Պիսկային²⁷ որ է ձկնակերաց յաշխարհն, Պիսկայ քաղաք յեզր ծովուն: Եւ անտից Սան Սերաստիան²⁸ որ սպիտալին տիրն այրն և կինն խիստ անչափ սէր արարին և պահեցին զիս հինգ յօր յայն քաղաքն, և երկու երեք անգամ ժողովք արին ինձ. և այն քաղաքին սիրուն մարդ չիտեսայ: Եւ անտից ի ծովուն յափն ի ներս գնացի բազում յաւուրք և ընդ որ գնացի խիստ հարկեցին հինգ վեց քաղաք. և անցեալ գնացի բազում յաւուրք և հասայ ի մեծն Փոթերնկալեթ²⁹ և կեցայ չորս յօր. և ելեալ միայն և հասայ Խանթանտէր³⁰: Եւ անտից Սանթելանայ³¹ և անտից Սանմիսան³² եզր ծովուն և շատ սէր արարին ինձ. և ելեալ անտից և եկի ի Սան Սալվաթուր³³ և անտից ի Պետանց³⁴ քաղաքն. և անտից բազում յաշխատանք զԱստուած ունէի յօգնական յոյժ աշխատեալ և նուազեալ հասայ ամենօրհնեալ և փառաւորեալ և տիեզերալոյս տաճարն և ի գերեզման սուրբ Յակոբայ, ուր սուրբ մարմին է ի քաղաքն կալիցայ³⁵: Եւ գնացեալ մտի ի գերեզմանն անկեալ ի վերայ երեսաց իմոց երկիր պագեցի և մեղաց թողութիւն խնդրեցի

ինձ և ծնողացն և երախտաւորացն և բազում արտասօք զփափաք արտիս իմոյ կատարեցի. որ է եղեալ ի մէջ սուրբ սեղանին դեղին պղնձէ տապանին, և երեք կուղպարով փակած, և զինքն մարդապէս շինած է ի վերեւ սուրբ սեղանին, որ նստել է աթոռով և թագ ի գլուխն. և ի վրան փայտէ գումպեթով կապած. և եկեղեցի խաչանման է մեծ և փառաւոր գումպեթով, և երկու դեհն զանկակուրհներ և եկեղեցին երեք տապաղայն է մէկ կամարի վրայ է, և չորս դուռն ունի. հարաւայ դիհի դուռն ի դուրս կելնես, մեծ շատրվան մի կայ և սպիտակ փողխողներով նստել է և իւր նշաններն և հլուներն զինչ որ բնդոնն ի հոն կու ծախուի: Եւ յարեւմտից դրանն յառջեւն ի ցած ալուի աղբիւր կայ. և յարեւելից դրանն ի վեր և Քրիստոս է նստեալ յաթոռով յԱզամայ մինչեւ ի կատարած աշխարհի զինչ եղեր է և զինչ որ լինելոց է զամեն նշանած է: Եւ զայլ անբաւ վայելչութիւն, ո՞վ կարէ պատմել:

Եւ կեցայ ԶՎ (= 84) յօր. այլ չի կարացի կենալ, թանկութիւն էր. և ի մեղաց թողութիւն խնդրեցի և իմ ծնողաց և ամենայն երախտաւորաց իմոց: Եւ ուր մարմինն էր սուրբ, հաստ երկաթով փանձարայած է, և այլ շատ փառաւորութիւն կայ սուրբ Յակոբայ, բայց չի կարացի գրով արկանել: Առի գօրհնութիւն սուրբ Յակոբայ և ելեալ դիմեցի յեզր աշխարհի յեզր Աստուածածինն որ սուրբ Պօղոս յառաքեալն իւր սուրբ ձեռքն շինել, որ Քրանկներէն ասեն՝ Սանթայ Մարիայ Ֆենէս տիոնայ³⁶. բազում աշխատութեամբ և բազում վիշտ քաշեալ ի ճանապարհին և հանդիպեալ բազում վնասակար գազանաց, և հանդիպեցաք վաքներին? մեծ և վնասակար գազանին, որ և ասացին թէ 20 հոգի եարախով չի կարել անցնել, դու ինչպէս ազատեցար: Եւ եկեալ հասի յաշխարհն Հոլանի³⁷ որ և նոքա այլ ձկնակերք են և նոքա լեզուն չգիտէաք. բայց խիստ կու հարկէին զմեզ և սնէ ի տուն կու տանէին և կու զարմանային թէ ոնց

ազատեցար ի վանքներէն. և եկի բազում քաղաքաւ ընդ եզրը համատարած ծովն և լեզու բնաւ չի հասկանալ. բայց Բարէն թխտովն կու հարկէին: Եւ ելաք ի քաղաք մի որ մեծ գետ կու գայր յեզրն ի վայր. 68 ակն կամուրջ էր կապած. և յանցեալ հասած մեծ վիլվալ³⁸ և կեցայ անդ 3 յաւր: Եւ ելեալ յանտի գնացի քսանեւեթն յօր և հասա ամենօրհնեալ քաղաքն ի կեթարիայ³⁹. որ և մեծ հարկօք պատուեցին զմեզ. և կեցայ անդ եօթն յօր և գտեալ մեծ նաւ մի որ ասացին թէ ութսունհազար զանդար բեռն ունիմ, և աղաչեցի զիրիցանին թէ ասէք որ զիս այլ ի նաւն առնուն, այլ չեմ կարել քաշել, անձինս տազարթն հատաւ: Եւ նոքա կու զարմանային թէ զայս աշխարհս դու ոնց կացիր հետեւակ քաշել. և գնացին գնաւ տէրն աղաչեցին մեզ. Այս հայ կարգաւորն ի նաւդ առէք, հետու յաշխարհէ եկեալ է և չի կարել ցամաքով ի յետ դառնայ: Կարդացին զՊապին թուխտն, որ լսեց և ասաց թէ կառնում ի նաւս, և ապա ասացէք դորայ որ գիտենայ որ ես համատարած ծովով կ'երթամ. իմ նաւս պազիրկեան չի մտներ. այս կատար մարդս որ կայ նաւիս ծառութիւրք են. մենք զմեր արեւուն թարկն տվեր ենք և Աստուած ապաւիներ. թէ նասիպս բերէ որ Աստուած ազատէ զմեզ որ բողոքենք զաշխարհան՝ այլաւ?, և թէ չէ՝ նայ զայն Աստուած գիտէ. այլ ի հով ճար չունիմք գնալու, թէ դու այլ կամք ունիս՝ խիստ բարի. արեկ ի նաւս զհացդ ու զկերդ ու զխում մի հոգալ. բո վարձքն այլ քեզ: Այն կարգաւորն թէ մեք այլ հոգի ունինք զդորայ պաքսիմատն. և զինչ որ Աստուած պատրաստեալ է՝ մենք կու հոգանք: Դարձան ի քաղաքն և ժամուն ատեն հասկացուցին ժողովրդեանն թէ այս հայ կարգաւորս ի նաւ կու մտէ. ձեր տղայոց աւուրս ի նաւ կու հոգաւ իրենս ազիր բեռուն համար և ձեր հոգաւ իրենս ազիր ժողովեցէք: Անչափ բարի բերին որ քանի շատ ուտէին չէր հատնիր: Եւ մտաք շատ ուտէին չէր հատնիր: Եւ մտաք ի նաւն Նոր կիրակին երեքշաբթի օրն և վաթսունեութ օր զաշխարհ բողոքե-

ցաք և եկաք եզր աշխարհի քաղաքն յԱնդալուզիայ⁴⁰, եկաք ի ան քաղաքն որ ի մէջ ծովուն էր և կեցաք ի յան քաղաքն իննեւտասն յօր. զի մեծ ալեկոծութեան հասաք ու հանդիպեցաք, և կասարքն պատուեցաք, եկին այն տեղն շինեցին և ինքն խիստ զեղեցիկ քաղաք էր փոքրիկ և փառով ելին: Եւ այս տեղացս բաժանեցայ և գնացի ի Սանթամարիա կատալոբն⁴¹. և անտից ի Սպիլիայ⁴², որ զխաթունն տեսայ և յետ դարձայ: Եւ ելեալ յանտից նաւովս և ութեւտասն յօրն եկեալ հասանք յաշխարհն Մադրիպացոց, զի քամին ի դէմ էր և Ֆուլթունայ էր. եկեալ ելան ի Սալաւպրունայ⁴³. և ես այլ ի նաւ չիմտայ. ելայ կեցայ երեք օր և ելեալ միայն միայնակ ի Մադրիպացոց մէջն ի ներս մեծ մի լեռ յանցայ որ երկու յօր ի կէսն եկի. և եկի ի Մադրիպացոց թախտն ի կրիտան⁴⁴ օր խաթուն էր առել մեծ և բարելի քաղաքն, և կեցայ մետասան օր, և ելեալ հինգ աւրն եկի ի մեծն Աճայէն⁴⁵ որ անդ էր մէկ զաստառակն Քրիստոսի. և եկեալ անտից ի Սպալիսայ⁴⁶. և անտից յՈւլվիթայ⁴⁷ և յանտից ի Սանքստեֆան⁴⁸. և յանտից ի Պուրդուս⁴⁹. ասինչ ի Չնչիլայ⁵⁰ որ և ներք սեւ ցաւ եղայ և կեցայ հինգ յօր որ պարոնն հոքմն արաւ հաքիմն որ քիչ մի լացայ. և յանտից Սմանց⁵¹, և անտից ի Պալատէզ⁵², և ի Մութն⁵³ և անտի ի մեծն Սանդիլայ⁵⁴ որ էր քսանեւհինգ հազար տուն. և անդ կրկին հիւանդութիւն քաշեցի փորցաւ եղաւ, և այն կարգաւորն մեծ սիրով ընդունեցան և ինձ ծառայութիւն արին մինչեւ որ առողջացայ. և ելեալ գնացի զիրար և անտից հնգետասան յօր հասայ ի մեծն վաենցիայ⁵⁵ որ էր եօթմասնասուն հազար տուն, և կեցայ չորս օր. և յանտի գնացի ի Սալարն ի մեծ քաղաքն Պարսալոն որ է իննսուն հազար տուն, և կեցայ վեց օր և անտից ի Բրբընիայն⁵⁶, և յանցեալ յաշխարհ կաղալին և գնացի զաւուրս լԳ և հասի յաշխարհն Յիցիլային?⁵⁷ և անցեալ բազում քաղաքաւ յաշխարհն Պանցօզաց զաւուրք բազումք յանցայ

աշխարհն Տուքը Միլանին: Եւ ելեալ աս-
տուածապահ քաղաքն Ֆրիւալաւ⁵⁸ և իրստ
մեծ հարկօք պատուեցին զիս և հնգետա-
սան օր տնէ ի տուն մեծարելով. Աս-
տուած շէն պահէ զիրենք: Եւ ելեալ
հասար ի մեծն յԱլիքսանդրիայ⁵⁹. և յան-
տից զաւուրս բազումս եկեալ հասայ ի
Ճնիվիզ⁶⁰ քաղաք եկայ որ ի նաւ մանուկ
և գայի յիմ աշխարհ, ծովն պղտոր էր
եղողովին էր. չի կարացի մտնուր ի նաւ,
դարձայ ի յետս. և շատ աշխատութեամբ
բազում յաւուրս հասայ յԱլիվիթայ⁶¹ որ

ուկնո եղներ է կանգեցուցած: Եւ եկայ
բազում քաղաքաւ հասի ի Մօնթի⁶² և ի
Ֆրասկաւ⁶³ և ի Ֆէթէրպաւ⁶⁴ և ի յանտից
բազում քաղաքաւ բազում յաւուրք, և
եկեալ հասի դարձեալ ի Հոմ քաղաքն
առ ոտս զԱլիաւոր ատաքելոցն թվին
ՁԽԵ (=1496) փետրվարի քսան, մեծ
պահոց մտայ ի մեծն Հոմ: Եւ ելեալ
հասի ի Սանթամարիա և մտայ ի նաւ.
և բազում փորձանաց զիպայ որ և ի մահն
յօժարեցայ. և ոչ զայն վիշտ քաշէ փառք
յաւիտեանս ամէն:

ՈՒՂԵԳՐՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ ԵՂԱԾ ՏԵՂԱՆՈՒՆԵՐԸ

1. Սանթանջելոյ - Sant'angelo (Ս. Հրեշտակ):	33. (Ուխտատեղի մը?):
2. Վատիկանեան բլուրը - Colle Vaticano:	34. Betanzos:
3. Մամերտեան բանտեր - Foro Romanoի մօտ:	35. Galicia գաւառի Santiago de Compostela:
4. Tre fontane (էրէք աղբեր):	36. Finisterre (Finis terrae - ծայր աշխարհի):
5. «Quo vadis, Domine?»:	37. Llhanes Alava? վերագաւանալով հիւսիս:
6. Ս. Յովհաննէս - S. Giovanni in Laterano:	38. Bilbao:
7. Քոստանցա - Constanz:	39. Guetaria:
8. Պազիէտա - Basel:	40. Andaluca (հարաւային Սպանիա):
9. Frankfurt (Մայնի վրայ):	41. Guadalupe:
10. Ֆրիւբուրկ - Freiburg (Գերմ.):	42. Սեւիլիա - Sevilla:
11. Սթրազպուրկ - Strasbourg:	43. Salobrema:
12. Gabel թէ Koblenz?:	44. Granada?
13. Քոլոնիա - Köln:	45. Jaen:
14. Aachen - Aix-la-Chapelle:	46. Baeza:
15. Անվերս? - Anvers?:	47. աւան մը:
16. Ֆլանդրը - Flandre:	48. աւան:
17. Անգլիա:	49. աւան:
18. Ֆրանսա:	50. Chinchilla:
19. St. Denis (Ս. Գիորնեսիոս):	51. Almansa:
20. Orléans? յետոյ Tours անշուշտ:	52-53. աւաններ անշուշտ:
21. Châtellerault (Castellerotto):	54. Jativa:
22. Poitiers:	55. Valencia:
23. Gascogne:	56. Barcelona:
24-25. (Կապրոնի կողմերը?):	57. Փերփինեան - Perpignan:
26. Bayonne (Գաղղիոյ):	58. Ֆրուկարոլոյ - Frugarolo:
27. Պաքերու երկիրը:	59. Alessandria:
28. S. Sebastian:	60. Genova:
29. Փորթուկալէթ - Portugaleta:	61. Orvieto:
30. Սանթանէր - Santander (Ս. Անգրէաս):	62-63. Մոնթէֆրասկոնէ - Montefiascone մէկ
աւան է:
31. Asturies Santillana:	64. Վիթերպոյ - Viterbo:
32. Suances կամ S. Vicente:	

ՄԱՆ. - Յօդուածս մամուլի տակ էր՝ երբ տեսանք Պ. Ա. Ալպոյանեանի «Սպանիա և Հայաս-
տան» շարունակեալ ուսումնասիրութեան Գ. մասը մեր նիւթին շուրջ: Տես «ԱՐԱՍ ՄԻՏԲ» շերտի
Գահիրէ. Ա. տարի, 1937, թ. 36-39 շար.:

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱԼԷՊԻ ՔԱՀԱՆԱՅԻՑ

Բ.

(Շար. տես «Բազմալէպ» 1936, էջ 88)

Տէր ՄԿՐՏԻՉ ՔԱՀԱՆԱՅ ՀԱԼԷՊՅԻ

Մեծանուն Տէր Ղազար Քնյ. Զէյթուն-
ցի և երէցկին Մարիամ, երեք մանչ զա-
ւակ միայն ունեցան. Մուրատ, Պաղտասար
և Սարգիս, երեքն ալ ծնած Հալէպի մէջ:
Սարգիսի մասին մասնաւոր սեւէ տե-
ղեկութիւն չունինք՝ Պաղտասար կանուխ
տարիքէն ծառայել սկսաւ, հօրը ձեռքին
տակ՝ Ս. Քառասնից եկեղեցւոյ մէջ, ամուս-
նացաւ կամ ո՛չ, սեւէ տեղեկութեան չենք
հանդիպիր առձեռն յիշատակագրութեանց
մէջ, բայց գիտենք որ ան սարկաւազ ձեռ-
նադրուելով, մինչեւ իր մահը՝ (1654)
եկեղեցւոյ մէջ քնաց իր ընթերցող և երգող:
Ան մեռաւ հաւանաբար մօտ քառասնամեայ:
Սա իր երէց եղբոր՝ Մուրատի հետ,
տակաւին պատանի, հօրմէն ուսաւ զրչու-
թեան և ծաղկումի և նկարչութեան ար-
ուեստները, այնպիսի յառաջդիմութեամբ
մը որ՝ Տէր Ղազար քահանայ պարտա-
ւորեցաւ շատ անգամ իր զրել ու ծաղկել
սկսած աւետարաններն ու Մաշթոց, Յայս-
մաւուրքները, իր զաւակաց շարունակել
տալ և մինչեւ անգամ իր ստացած ապրս-
պրանքները ասոնց կը վստահէր, անշուշտ
միշտ իր փորձառու արուեստագէտի հսկո-
ղութեան տակ:
Մանկուրիւնն ու պատանորիւնը. - Առ-
ձեռն բոլոր յիշատակագրութիւններէն յըս-
տակօրէն կ'երեւայ որ Տէր Ղազար որքան
հմուտ, վարչագէտ և գործունեայ քահանայ
էր, այնքան ալ լուրջ և հաւատաւոր էր
և իր զաւակներուն տուած էր խնամուած
և դաստիարակութիւն մը, կրօնական և ըն-
տանեկան:

Մուրատ հազիւ չորս-հինգ ամեայ մա-
նուկ մ'էր երբ շինուեցաւ Ս. Քառասնից
«երկնաման» եկեղեցին և անկէ յետոյ
ան, իր նորընծայ հօրը հետ ոչ միայն
առաւօտ և երեկոյ հետեւեցաւ եկեղեցական
պաշտամանց, այլ և կանուխ հասակէն
տաղանդաւոր հայրը գինքը, ինչպէս նաեւ
իր Պաղտասար հարազատն ու Սարգիսը
պատրաստեց զրչութեան և ծաղկումի ար-
ուեստներուն մէջ, ուղղակի իր ձեռքին
տակ: Թէ Մուրատ հետեւեցաւ Հալէպի
համրաւաւոր Դասատան, որոշ տեղեկու-
թիւններ չունինք, բայց եթէ այդ Դասա-
տունը տեւեց մինչեւ 1630ական թուա-
կանները, անկասկած որ ան Դասատան
կանները, անկասկած որ ան Դասատան
վերջին աշակերտներէն եղաւ ու երբ ան
վերջնապէս փակուեցաւ և կամ կորսնցուց
իր երբեմնի փայլը, Մուրատ թէ իր վար-
պետ հօր և թէ Հալէպի մէջ տարիներէ ի
վեր իրենց արուեստը ի գործ դնող վար-
պետներու ձեռքին տակ դարձաւ անուանի
զրիչ մը՝ և առաւելապէս վարպետ նկա-
րիչ մը:
Մուրատ՝ Գրիչ. - Մուրատի անդրանիկ
զրչութիւնն է, եղբօրը Պաղտասարի օգ-
նականութեամբ, մեր Զեռագրաց մատե-
նադարանի թիւ 148 «Յայսմաւուրք»ը,
1460 երկսիւն էջերով, մագաղաթաման
ողորկ թուղթի վրայ:
Կազմը փայտեայ կաշեպատ է, շագա-
նակագոյն, կիսովին քայքայուած, կողքի
երեսներն ու քամակը մաշած, բուն հա-
տորը սակայն, անպակաս է և գեղարուես-
տական մասերը անվնաս: Բովանդակու-